

Ринг (скорочено)

Борис Олійник

І гнів, і жах. І білі маски
Облич.
І злами рук, як ринв.
І от затихло.
Тільки пласко
Лисніє квадратний ринг.
Там не суперник мій,
а ворог
Зіперсь бундючно на канат.
Над ним у чорному,
як ворон.
Чаклує хижий секундант.
Той ворог хитро, як лисиця,
Мені готує рішення.
Нахабно в праву рукавицю
Кладе для певності свинець.
Суддя те бачить.
Та... не баче.
Вони у змовинах давно.
Та й переможців же тим паче
Не судять потім все одно.
А зал, як тур, реве безжально.
Назад одрізано путі:
Мій секундант у роздягальні
Лишив рушник на видноті.
Що ж, буде бій.
Важкий.
Без правил.
Мій ворог — публіки владар —
Мені вцілятиме ізправа
Під серце зважений удар.
Він буде бить мене як схоче:
І знизу, й справа, і згори.
І нижче пояса. І очі
Схова продажний рефері.
Я все стерплю в жорстокім герці.
Аби лише, зберігши стиль.

Не пропустить удару в серце,
Не пропустить... Не пропустить...
Ще буде потім раунд третій.
І вже коли в канатний скрут
Я буду ворогом припертий
І загнаний в четвертий кут,
Коли, нахабний і безкарний,
Повірить він у мій кінець
І для останнього удару
Зведе з правицею свинець,
Я визбираю в жмуток силу
Своїх поразок і удач —
В ім'я отця, і духа, й сина
Обрушу з лівої удар.
Такий, що раптом ляже
тиша.
І стануть зайві лікарі.
І марно буде, наче миша,
Метатись підлий рефері.
То буде бій...
А зараз мертво
Лисніє холодом квадрат.
Іду. І поруч твердо
Крокує Честь— мій секундант.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Алегорична картина бою на рингу, яку змальовує Б. Олійник, — це саме життя. Часто несправедливе, "без правил", із підкупленими суддями. І як важливо при цьому вистояти, зберегти свою честь та гідність, а ще важливіше — перемогти! Інколи навіть самого себе — свої вади, свої шкідливі звички, свою ліню — підтекст цього твору. хоч сам зміст досить ясний, можна зрозуміти й так.